

# Utrzymanie światowego przywództwa USA: priorytety polityki obronnej w XXI wieku<sup>1</sup>

*Tłumaczenie – Andrzej Juszcak*

## **Wstęp**

Stany Zjednoczone pełniły główną rolę w przekształcaniu międzynarodowego systemu w minionych 65 latach. Współdziałając z krajami wyznającymi podobne wartości, Stany Zjednoczone stworzyły bardziej bezpieczny, bardziej stabilny i bardziej dostatni świat dla amerykańskiego społeczeństwa, naszych sojuszników i naszych partnerów na kuli ziemskiej niż ten, który istniał przed II wojną światową. W ostatnim dziesięcioleciu podjęliśmy długotrwałe operacje w Iraku i w Afganistanie w celu zapewnienia stabilności w tych państwach oraz zabezpieczenia naszych interesów. Podczas gdy w odpowiedzialny sposób wycofujemy się z tych dwóch operacji oraz czynimy kroki w celu ochrony ekonomicznej żywotności naszego narodu i naszych interesów w świecie przyspieszonych zmian, znajdujemy się w przełomowym momencie. Zasługiwało to na dokonanie oceny strategii obronnej USA w świetle zmieniającego się geopolitycznego środowiska bezpieczeństwa i zmieniającej się naszej sytuacji finansowej. Ta ocena stanowi odzwierciedlenie strategicznej dyrektywy Prezydenta dla Departamentu i została gruntownie omówiona przez kierownictwo wojskowe i cywilne Departamentu, w tym szefów Połączonych Sztabów, sekretarzy departamentów wojskowych i dowódców operacyjnych. Na podstawie tej oceny opracowaliśmy strategię obronną, która przekształca nasze działania obronne, przenosząc punkt ciężkości z dzisiejszych wojen na przygotowanie do przyszłych wyzwań, chroni interesy bezpieczeństwa narodowego USA w szerokim zakresie, proponuje wzmoczenie wysiłków przez Departament w kierunku zmiany priorytetów i reform oraz wspiera imperatyw bezpieczeństwa naro-

---

<sup>1</sup> Sustaining U.S. Global Leadership: Priorities for 21st Century Defense, [http://www.defense.gov/news/Defense\\_Strategic\\_Guidance.pdf](http://www.defense.gov/news/Defense_Strategic_Guidance.pdf) (dostęp: 20 marca 2012 r.).

dowego w celu ograniczenia deficytu budżetowego poprzez niższy poziom wydatków obronnych.

Niniejszy dokument w sprawie wytycznych strategicznych omawia prognozę środowiska bezpieczeństwa i kluczowych misji wojskowych, do których będzie przygotowywał się Departament Obrony (DO). Jest on zamierzony jako projekt budowy Połączonych Sił w 2020 r., składający się z pakietu wytycznych, które pomogą ukierunkować decyzje dotyczące wielkości i kształtu sił w ramach kolejnych cykli programowych i budżetowych oraz zaakcentować niektóre strategiczne ryzyka, jakie mogą być związane z proponowaną strategią.

## **Globalne środowisko bezpieczeństwa jako wyzwanie**

Globalne środowisko bezpieczeństwa stanowi coraz bardziej złożony kompleks wyzwań i szans, jakie należy rozważać w kontekście wszystkich elementów narodowego potencjału USA.

Śmierć Osamy bin Ladena oraz schwytanie lub zabicie wielu wyższych przywódców Al-Kaidy znacząco osłabiło tę grupę. Niemniej jednak Al-Kaida i jej komórki są wciąż aktywne w Pakistanie, Afganistanie, Jemenie, Somalii i w innych miejscach. Szerzej ujmując, agresywni ekstremiści wciąż będą zagrażać interesom USA, ich sojusznikom i partnerom oraz krajowi. Zasadnicze miejsca tych zagrożeń znajdują się w Azji Południowej i na Bliskim Wschodzie. Wraz z rozprzestrzenianiem destrukcyjnych technologii, ci ekstremiści są w stanie stwarzać katastrofalne zagrożenia, które mogą wpłynąć bezpośrednio na nasze bezpieczeństwo i pomyślność. W przewidywalnej przyszłości *Stany Zjednoczone będą nadal energicznie stawiać czoła tym zagrożeniom* poprzez monitorowanie aktywności niepaństwowych podmiotów w skali globalnej, współpracę z sojusznikami i partnerami w ustanowieniu kontroli nad niekontrolowanymi terytoriami oraz bezpośrednio uderzenia w najbardziej niebezpieczne grupy i osoby, gdy zaistnieje taka konieczność.

Interesy ekonomiczne i bezpieczeństwa USA są nierozzerwalnie związane z rozwojem sytuacji na łuku rozciągającym się od zachodniego Pacyfiku i Azji Wschodniej do regionu Oceanu Indyjskiego i Azji Południowej,

stwarzając mieszaninę postępujących wyzwań i szans. Dlatego też, podczas gdy siły zbrojne USA będą nadal wносить wkład do bezpieczeństwa w skali globalnej, *z konieczności dokonamy przesunięć w kierunku regionu Azji i Pacyfiku*. Nasze relacje z azjatyckimi sojusznikami i głównymi partnerami są istotne dla przyszłej stabilności i rozwoju regionu. Będziemy umacniać nasze obecne sojusze, które stanowią zasadniczą podstawę dla bezpieczeństwa regionu Azji i Pacyfiku. Będziemy także poszerzać sieci naszej współpracy z wyłaniającymi się partnerami na obszarze Azji i Pacyfiku w celu zapewnienia zbiorowych zdolności i potencjału zabezpieczenia wspólnych interesów. Stany Zjednoczone inwestują także w długoterminowe strategiczne partnerstwo z Indiami w celu wsparcia ich możliwości pełnienia roli gospodarczej kotwicy w regionie i zapewniania bezpieczeństwa w szerszym regionie Oceanu Indyjskiego. Ponadto będziemy utrzymywać pokój na Półwyspie Koreańskim poprzez skuteczne współdziałanie z sojusznikami i innymi regionalnymi państwami w odstraszeniu i obronie przed prowokacją ze strony Korei Północnej, która energicznie realizuje program rozwoju broni nuklearnej.

Utrzymanie pokoju, stabilności, swobodnego przepływu handlu, a także wpływu USA w tym dynamicznym regionie częściowo będzie zależeć od wspomagającej równowagi wojskowych zdolności i obecności. W długim okresie wyłonienie się Chin jako regionalnego mocarstwa może w różnoki sposób wpływać na gospodarkę USA i nasze bezpieczeństwo. W istotnym interesie obu naszych państw jest zachowanie pokoju i stabilności w Azji Wschodniej, a także budowanie stosunków dwustronnych opartych na współpracy. Jednak w celu uniknięcia tarć w regionie, rozwojowi wojskowej potęgi Chin musi towarzyszyć większa przejrzystość ich strategicznych zamiarów. Stany Zjednoczone będą nadal inwestować w niezbędnym stopniu w zapewnienie dostępu do regionu i w możliwości swobodnego działania zgodnie z naszymi traktatowymi zobowiązaniami oraz z prawem międzynarodowym. Współdziałając ściśle z naszymi sojusznikami i partnerami będziemy nadal popierać budowę ładu międzynarodowego opierającego się na ustalonych regułach, który zapewnia fundamentalną stabilność i wspiera pokojowy rozwój nowych mocarstw, gospodarczą dynamikę i konstruktywną współpracę w dziedzinie obrony.

Przebudzenie arabskie na Bliskim Wschodzie stwarza zarówno szanse, jak i wyzwania. Zmiany reżimów, a także napięcia wewnątrz państw

i między nimi, wywołane dążeniami do reform, przyczyniają się do niepewnej przyszłości. Jednakże mogą też powodować, że w dłuższej perspektywie rządy staną się bardziej podatne na słuszne aspiracje swoich społeczeństw, a także staną się bardziej stabilnymi i odpowiedzialnymi partnerami Stanów Zjednoczonych.

Nasze wysiłki obronne na Bliskim Wschodzie będą ukierunkowane na przeciwstawianie się agresywnym ekstremistom i destabilizującym zagrożeniom, jak również na podtrzymanie naszych zobowiązań wobec państw sojuszniczych i partnerskich. Szczególne zaniepokojenie wywołuje proliferacja rakiet balistycznych i broni masowego rażenia (BMR). Polityka USA położy nacisk na bezpieczeństwo Zatoki [Perskiej] we współpracy, tam gdzie to właściwe, z Radą Współpracy Zatoki, dla zapobieżenia rozwijaniu przez Iran broni jądrowej i przeciwstawienia się jego destabilizującej polityce. Stany Zjednoczone będą tak postępować, zapewniając bezpieczeństwo Izraela oraz kompleksowy pokój na Bliskim Wschodzie. *Aby osiągnąć te cele Stany Zjednoczone będą nadal przywiązywać wagę do wojskowej obecności amerykańskiej i sojuszniczej w państwach partnerskich w tym regionie i wokół niego, a także wspierania ich.*

Europa jest domem wielu najbardziej oddanych sojuszników i partnerów, spośród których wielu wspólnie z siłami USA ponosiło ofiary w Afganistanie, Iraku i w innych miejscach. Europa jest naszym głównym partnerem w poszukiwaniu globalnego i ekonomicznego bezpieczeństwa i pozostanie nim w najbliższej przyszłości. Jednocześnie wyzwania bezpieczeństwa i nierozwiązane konflikty utrzymują się w częściach Europy i Eurazji, gdzie Stany Zjednoczone muszą nadal popierać regionalne bezpieczeństwo i euroatlantycką integrację. Stany Zjednoczone mają trwałe interesy we wspieraniu pokoju i pomyślności w Europie, a także siły i żywotność NATO, co jest zasadniczym elementem bezpieczeństwa Europy i poza nią. Obecnie większość państw europejskich jest bardziej producentem bezpieczeństwa niż jego konsumentem. W połączeniu z obniżeniem poziomu zaangażowania w Iraku i Afganistanie stwarza to strategiczną szansę na przesunięcia w wojskowym zaangażowaniu USA w Europie poprzez przeniesienie wysiłku z obecnych konfliktów na budowanie zdolności, które będą potrzebne w przyszłości. *W związku z ewolucyjną zmianą perspektywy strategicznej nasza pozycja wojskowa w Europie musi także ulec przemianie.* Gdy to się dokona, Stany Zjednoczone utrzymają swoje

zobowiązania wynikające z artykułu 5 [traktatu waszyngtońskiego] wobec sojuszniczego bezpieczeństwa i będą przyczyniać się do umacniania zdolności i interoperacyjności w koalicyjnych operacjach. Obecnie, gdy nasze zasoby są ograniczone, będziemy także współpracować z sojusznikami NATO nad projektem rozwijania „inteligentnej obrony” w celu łączenia, udostępniania i specjalizacji zdolności niezbędnych do reagowania na wyzwania XXI w. Ponadto ważne jest nasze zaangażowanie w kontaktach z Rosją; będziemy nadal budować bliższe związki w obszarach wzajemnego zainteresowania, a także zachęcać ją do wnoszenia wkładu do szerokiego zakresu spraw.

Rozbudowa potencjału partnerstw na świecie jest także ważnym celem z punktu widzenia podziału kosztów i odpowiedzialności wynikającej z globalnego przywództwa. Będziemy dążyć do pełnienia roli preferowanego partnera w dziedzinie bezpieczeństwa na całym świecie, zawiązując nowe partnerstwa z coraz większą liczbą krajów – włączając kraje Afryki i Ameryki Łacińskiej – których interesy i punkty widzenia wpisują się we wspólną wizję wolności, stabilności i pomyślności. *Kiedy tylko będzie to możliwe, będziemy realizować innowacyjne, niskonakładowe projekty, angażujące niewielką obecność wojskową, służące bezpieczeństwu, oparte na ćwiczeniach, rotacyjnej obecności i doradztwie.*

W celu umożliwienia wzrostu gospodarczego i handlu, Ameryka, działając wspólnie z sojusznikami i partnerami na całym świecie, będzie dążyć do ochrony wolności dostępu do ponadnarodowych dóbr – obszarów będących poza narodową jurysdykcją, które stanowią istotną tkankę łączną systemu międzynarodowego. Globalne bezpieczeństwo i pomyślność są coraz bardziej uzależnione od swobodnego przepływu towarów transportowanych drogą powietrzną lub morską. Państwowe i niepaństwowe podmioty stanowią potencjalne zagrożenia dla dostępu do globalnych dóbr, czy to poprzez opieranie się istniejącym normom, czy też przez przeciwstawianie się dostępowi innymi sposobami. Zarówno państwa, jak i niepaństwowi aktorzy mają zdolność i zamiary prowadzenia szpiegostwa cybernetycznego i – potencjalnie – dokonywania ataków cybernetycznych na Stany Zjednoczone z możliwymi dotkliwymi skutkami zarówno dla naszych operacji wojskowych, jak i dla naszego kraju. Zwiększanie się liczby państw wykorzystujących przestrzeń kosmiczną prowadzi także do coraz większego zatłoczenia i współzawodnictwa w tej przestrzeni, zagrażających bezpieczeństwu i poczuciu

bezpieczeństwa. *Stany Zjednoczone, wraz z sojusznikami i partnerami posiadającymi odpowiednie zdolności, będą nadal przewodzić globalnym wysiłkom na rzecz zapewnienia dostępu i korzystania z ponadnarodowych dóbr, zarówno poprzez umacnianie międzynarodowych norm odpowiedzialnego postępowania, jak i utrzymywanie odpowiednich, interoperacyjnych zdolności wojskowych.*

Proliferacja nuklearnej, biologicznej i chemicznej technologii wojskowej jest w stanie spotęgować zagrożenia wywoływane przez regionalne podmioty państwowe, dając im więcej swobody w przeciwstawianiu się Stanom Zjednoczonym. Dostęp terrorystów nawet do prostych ładunków nuklearnych stwarza perspektywę niszczycielskich konsekwencji dla Stanów Zjednoczonych. Dlatego też *Departament Obrony, działając wspólnie z szerokim kręgiem krajowych i zewnętrznych partnerów, będzie nadal umacniał swe zdolności do prowadzenia skutecznych operacji przeciwdziałających proliferacji BMR.*

## Główne misje sił zbrojnych USA

Dla ochrony interesów narodowych USA i osiągnięcia celów zawartych w *Strategii Bezpieczeństwa Narodowego z 2010 r.* w tym środowisku, *Połączone Siły muszą poprawić swoje zdolności oraz dodatkowo wybiórczo zainwestować, aby osiągnąć powodzenie w następujących misjach:*

- **Przeciwdziałanie terroryzmowi i nieregularnym działaniom bojowym.** Działając wspólnie z innymi składnikami narodowego potencjału, siły zbrojne USA muszą nadal trzymać pod stałą presją Al-Kaidę, jej komórki i zwolenników, bez względu na to, gdzie się znajdują. *Osiągnięcie naszego zasadniczego celu – rozbicia, rozczłonkowania i pokonania Al-Kaidy oraz niedopuszczenie do tego, aby Afganistan stał się ponownie miejscem bezpiecznego dla niej schronienia, będzie w dalszym ciągu centralnym wysiłkiem.* W czasie wycofywania sił USA z Afganistanu nasze globalne wysiłki w zapobieganiu terroryzmowi staną się bardziej różnorodne i będą charakteryzować się połączeniem bezpośrednich działań i wsparcia sił bezpieczeństwa. Uwzględniając doświadczenia ostatniej dekady, będziemy nadal budować i utrzymywać specjalistyczne zdolności właściwe do zwalczania terroryzmu oraz

prowadzenia nieregularnych działań bojowych. Będziemy także czujni wobec zagrożeń stwarzanych przez inne określone organizacje, takie jak Hezbollah.

- **Odstraszanie i odparcie agresji.** Siły zbrojne USA będą w stanie odstraszyć i odeprzeć agresję każdego potencjalnego przeciwnika. *Wiarygodne odstraszanie wynika zarówno ze zdolności do pozbawienia agresora perspektywy osiągnięcia jego celów, jak i uzupełniających zdolności narzucających mu koszty nie do przyjęcia.* Jako państwo mające ważne interesy w różnych regionach musimy posiadać siły zbrojne zdolne do odstraszania i odparcia agresji przeciwnika chcącego wykorzystać dogodną dla siebie sytuację w jednym regionie, nawet jeżeli siły te są zaangażowane w operację na dużą skalę gdzie indziej. W naszym planowaniu zakłada się, że siły zbrojne są w stanie uniemożliwić osiągnięcie agresywnych celów przez państwo w jednym regionie poprzez prowadzenie połączonej kampanii we wszystkich wymiarach – lądowym, powietrznym, morskim, w przestrzeni kosmicznej i cyberprzestrzeni. Obejmuje to *zdolność do ochrony terytorium i ludności oraz przejście do stabilnych rządów na małą skalę w ograniczonym czasie, wykorzystując stałe siły zbrojne i, w razie potrzeby, w dłuższym okresie – wykorzystując siły zmobilizowane.* Nawet jeżeli siły zbrojne USA będą brały udział w operacji na dużą skalę w jednym regionie, *będą w stanie uniemożliwić osiągnięcie celów przez usiłującego wykorzystać sytuację przeciwnika w innym regionie lub zmusić go do poniesienia kosztów nie do zaakceptowania.* Siły zbrojne USA będą planować, kiedy tylko będzie to możliwe, operacje z udziałem sił sojuszniczych i koalicyjnych. Nasze wojska lądowe będą reagować, korzystając z transportu, obecności na miejscu i uprzedniego rozmieszczenia środków dla utrzymania sprawnej gotowości do skierowania ich do kilku obszarów, w których takie konflikty mogłyby się wydarzyć.
- **Projekcja siły w warunkach wyzwań związanych z uniemożliwieniem lub brakiem dostępu do teatru działań [Anti-Access/ Area Denial].** W celu wiarygodnego odstraszania potencjalnych przeciwników i niedopuszczenia do osiągnięcia przez nich celów, Stany Zjednoczone muszą posiadać możliwość projekcji siły na obszarach, do których nasz dostęp i możliwość swobodnego działania mogą zostać zanegowane. W tych obszarach wyrafinowani przeciwnicy będą używać zdolności

asymetrycznych, w tym walki elektronicznej i cybernetycznej, raket balistycznych i pocisków manewrujących, nowoczesnej obrony powietrznej, minowania i innych metod w celu utrudnienia realizacji naszych planów operacyjnych. Państwa, takie jak Chiny i Iran, będą nadal stosować asymetryczne środki przeciwstawiania się projekcji naszych zdolności, a proliferacja wyrafinowanej broni i technologii obejmie również aktorów niepaństwowych. *Dlatego też siły USA będą, w zależności od potrzeb, dokonywać inwestycji dla zapewnienia ich zdolności do skutecznego działania na teatrach działań o uniemożliwionym lub ograniczonym do nich dostępie (A2/AD).* Będzie to obejmować wdrażanie Koncepcji połączonego operacyjnego dostępu, utrzymywanie naszych zdolności do operacji podwodnych, budowę nowego samolotu bombowego typu „stealth”, doskonalenie obrony przeciwrakietowej i dalsze wysiłki w celu umacniania elastyczności i skuteczności istotnych zdolności w przestrzeni kosmicznej.

- **Przeciwstawianie się broni masowego rażenia.** Siły zbrojne USA prowadzą zespolone działania zmierzające do zapobiegania proliferacji i użycia broni nuklearnej, biologicznej i chemicznej. Działania te obejmują wdrażanie Programu kooperatywnej redukcji zagrożeń (program Nunna-Lugara), planowanie i operacje mające na celu wykrycie, monitorowanie, śledzenie, zakazanie i zabezpieczenie BMR i komponentów z nią związanych oraz środków i urządzeń do ich wytwarzania. Obejmują także aktywny wysiłek całego rządu ukierunkowany na udaremnienie ambicji państw dążących do rozwoju BMR, w tym zniweczenie dążeń Iranu do wejścia w posiadanie wojskowych zdolności nuklearnych. W partnerstwie z innymi agencjami rządu USA Departament Obrony będzie nadal inwestować w zdolności do wykrywania BMR, ochrony przed nią i odpowiedzi na jej użycie, jeżeli środki prewencyjne okażą się nieskuteczne.
- **Skuteczne działanie w cyberprzestrzeni i przestrzeni kosmicznej.** Nowoczesne siły zbrojne nie mogą prowadzić intensywnych, skutecznych operacji bez wiarygodnych informacji i sieci łączności oraz zapewnionego dostępu do cyberprzestrzeni i kosmosu. Dzisiaj systemy kosmiczne i wspomagająca je infrastruktura stoją w obliczu szeregu zagrożeń, które mogą uszkodzić sprzęt, przerwać jego pracę lub go zniszczyć. *Dlatego też DO będzie kontynuować współpracę z wewnętrznymi*



*podmiotami oraz zewnętrznymi sojusznikami i partnerami, a także inwestować w zaawansowane zdolności do ochrony swoich sieci, operacyjnej zdolności i odporności w cyberprzestrzeni i kosmosie.*

- **Utrzymanie pewnego, bezpiecznego i skutecznego odstraszania nuklearnego.** Tak długo, jak długo będzie istniała broń nuklearna, Stany Zjednoczone będą utrzymywać pewny, bezpieczny i skuteczny arsenał. Będziemy rozmieszczać siły nuklearne, które w każdych warunkach stawiają czoło przeciwnikowi z perspektywą wyrządzenia szkody nie do przyjęcia, jak również odstraszają potencjalnych przeciwników i upewniają sojuszników USA i innych partnerów w obszarze bezpieczeństwa, że mogą liczyć na zobowiązania Ameryki w tym zakresie. *Istnieje możliwość osiągnięcia naszych celów odstraszania mniejszymi siłami nuklearnymi, co oznaczałoby zmniejszenie liczebności broni nuklearnej znajdującej się w naszych arsenalach, a także jej roli w strategii bezpieczeństwa narodowego USA.*
- **Obrona kraju i wspieranie władz cywilnych.** Siły zbrojne USA będą kontynuować obronę terytorium USA przed bezpośrednim atakiem ze strony państw i niepaństwowych aktorów. Przyjdziemy z pomocą krajowym władzom cywilnym w wypadku, gdy zawiedzie obrona lub w razie żywiołowych katastrof, zwłaszcza w odpowiedzi na bardzo poważny lub nawet katastrofalny wypadek. Obrona krajowa i wsparcie dla władz cywilnych wymagają posiadania silnych i stabilnych sił zbrojnych, w tym solidnych zdolności w obszarze obrony przeciwrakietowej. Największe zagrożenia dla kraju mogą wystąpić, gdy siły zbrojne USA będą zaangażowane w konflikt za granicą.
- **Zapewnienie stabilizującej obecności.** Siły zbrojne USA będą utrzymywać trwałą obecność za granicą, łącznie z rotacyjnym rozmieszczeniem i dwustronnymi oraz wielostronnymi ćwiczeniami. Działania te wzmacniają odstraszanie, przyczyniają się do budowania zdolności i przygotowania amerykańskich, sojuszniczych i partnerskich sił zbrojnych do wewnętrznej i zewnętrznej obrony, wzmacniania sojuszniczej zwartości oraz zwiększania wpływu USA. Ograniczone zasoby będą wymagać innowacyjnych i kreatywnych rozwiązań w celu utrzymania naszego wsparcia dla sojuszniczej i partnerskiej interoperacyjności oraz budowania partnerskich zdolności. *Niemniej wraz ze zmniejszonymi*

*zasobami trzeba dokonać rozważnych wyborów co do miejsca i częstotliwości tych operacji.*

- **Prowadzenie operacji stabilizacyjnych i przeciwpartyzanckich.** W następstwie wojen w Iraku i Afganistanie, Stany Zjednoczone będą kłaść nacisk na pozawojkowe środki i współpracę personelu wojskowego w celu stawienia czoła sytuacjom braku stabilności oraz ograniczania zapotrzebowania na znaczące zobowiązania sił zbrojnych USA do udziału w operacjach stabilizacyjnych. Niemniej siły zbrojne USA będą gotowe do prowadzenia w razie potrzeby ograniczonych przeciwpartyzanckich i innych stabilizacyjnych operacji, działając, tam gdzie to możliwe, wraz z siłami koalicyjnymi. Dlatego też siły zbrojne USA utrzymają i będą kontynuować staranne analizowanie wyników doświadczeń oraz specjalistycznych zdolności nabytych w ostatnich dziesięciu latach walk przeciwpartyzanckich i stabilizacyjnych w Iraku i Afganistanie. *Jednak siły zbrojne USA nie będą już formowane na potrzeby prowadzenia długotrwałych operacji stabilizacyjnych na dużą skalę.*
- **Prowadzenie operacji humanitarnych, ratunkowych w razie katastrof żywiołowych i innych.** Państwo wzywa często swoje siły zbrojne do działania w odpowiedzi na wachlarz sytuacji, które zagrażają bezpieczeństwu i dobrobytowi jego obywateli i obywateli innych krajów. Siły zbrojne USA posiadają zdolności do szybkiego rozmieszczania, w tym transport powietrzny i morski, środki monitorowania, ewakuację medyczną i opiekę oraz środki łączności, które mogą być bezcenne jako uzupełnienie dla głównych agencji pomocowych w udzielaniu pomocy ofiarom katastrof naturalnych lub spowodowanych przez człowieka, zarówno w kraju, jak i za granicą. DO będzie nadal opracowywać wspólne opcje doktryny i reagowania wojskowego dla zapobiegania masowym okrucieństwom oraz, w razie konieczności, odpowiedzi na nie. Siły zbrojne USA będą także zdolne do prowadzenia, w razie nagłej potrzeby, pozawojkowych operacji ewakuacyjnych obywateli amerykańskich przebywających za granicami.

Wyżej wspomniane misje będą w dużym stopniu warunkować kształt przyszłych Połączonych Sił. Jednakże podstawą zdolności sił zbrojnych USA ogółem będą wymagania podyktowane potrzebami następującego

podzestawu misji: zapobieganie terroryzmowi i asymetryczne działania bojowe, odstraszanie i odparcie agresji, utrzymanie bezpiecznego i skutecznego odstraszania nuklearnego, obrona kraju i wsparcie władz cywilnych.

## W kierunku Połączonych Sił 2020

W zapewnieniu powodzenia w tych misjach kilka zasad będzie kierować nasze siły i rozwój programowy. Po pierwsze, mając na uwadze trudność przewidzenia z absolutną pewnością rozwoju strategicznego środowiska, będziemy utrzymywać szeroki zestaw zdolności wojskowych, które sumarycznie oferują wszechstronność w zakresie opisanych wyżej misji. Departament dokona wyraźnych rozróżnień zarówno *w obrębie* kluczowych rozmiarów i kształtów wymienionych wyżej misji, jak i *między* tymi dziedzinami a wszystkimi innymi obszarami związanymi z programem obronnym. Pozbywanie się w dużej skali zdolności do prowadzenia jakiegokolwiek misji byłoby nierozsądne, mając na uwadze doświadczenia historyczne i prognozowane użycie sił zbrojnych USA oraz naszej niemożności przewidywania przyszłości. *DO będzie kierować siłami zbrojnymi takimi sposobami, które zapewnią możliwość odtwarzania zdolności, jakie mogą okazać się niezbędne do sprostania przyszłym, nieprzewidzianym wymaganiom oraz do utrzymywania intelektualnego kapitału i struktury stanowisk, jakie można by zaangażować w rozwinięcie kluczowych elementów sił zbrojnych.*

Po drugie, pracujemy nad rozróżnieniem między tymi inwestycjami, które należy podjąć dzisiaj a tymi, które można odłożyć. Obejmuje to skalkulowanie możliwości dokonania przez nas zmiany kursu z powodu wielu czynników, w tym wstrząsów lub ewolucji w sferze strategicznej, operacyjnej, ekonomicznej i technologicznej. *Dlatego też koncepcja „odwracalności” – w tym parametry, według których będziemy ukierunkowywać naszą bazę przemysłową, personel, bilans komponentów czynnego (KC) i rezerwy (KR), obecność oraz akcent na partnerstwo – jest kluczową częścią naszego planowania decyzyjnego.*

Po trzecie, jesteśmy zdecydowani utrzymywać gotowe i posiadające odpowiednie zdolności siły zbrojne, nawet jeśli redukujemy nasze zdolności ogółem. *Będziemy opierać się pokusie obniżenia stanu gotowości za cenę utrzymania struktury i będziemy faktycznie odbudowywać gotowość w obszarach,*

*które z konieczności były słabiej akcentowane w ostatniej dekadzie. Źle przygotowane siły zbrojne będą podatne na psucie, jeżeli chodzi o morale, nabór i utrzymanie. Jeżeli nie będziemy w stanie skierować do walki pewnych siebie, dobrze wyszkolonych i odpowiednio wyposażonych mężczyzn i kobiet, państwo będzie ryzykować swoje najważniejsze dobro – zdrowie i jakość w pełni ochotniczych sił zbrojnych.*

Po czwarte, Departament musi nadal ograniczać „koszty własne”. Wymaga to zmniejszania wskaźnika wzrostu kosztów utrzymania personelu, poszukiwania lepszej efektywności na najwyższych szczeblach i w sztabach, procedurach kompetencyjnych i innych działaniach wspierających, zanim podejmie się dalsze ryzyko w sprostaniu wymaganiom strategii. Wraz z podejmowanymi przez DO krokami zmierzającymi do zmniejszenia kosztów personelu, w tym ograniczenia wzrostu wydatków na wynagrodzenia i opiekę zdrowotną, zachowamy lojalność wobec tych, którzy pełnią służbę.

W czasie ostatniej dekady mężczyźni i kobiety stanowiący w pełni ochotnicze siły zbrojne wykazali się wszechstronnością, umiejętnością przystosowywania się i zaangażowaniem, zdolnością do znoszenia ciągłego stresu oraz znoju w walce, w dwóch jednocześnie prowadzonych konfliktach. Znosili także długotrwałe i wielokrotne przemieszczenia. Wielu – ponad 46 tys. mężczyzn i kobiet – odniosło rany, a inni – ponad 6,2 tys. członków sił zbrojnych – straciło życie. Departament, zmniejszając wielkość sił zbrojnych, będzie czynić to w sposób, który uszanuje te ofiary. Oznacza to m.in. konkretne kroki zmierzające do ułatwienia odejścia tym, którzy kończą służbę. Obejmują one wspieranie programów pomocy weteranom w celu wykorzystania ich wojskowych kwalifikacji w życiu cywilnym oraz pomoc w poszukiwaniu pracy.

Po piąte, niezbędne będzie zbadanie wpływu tej strategii na obecne plany kampanii i plany ewentualnościowe pod kątem lepszego dostosowania ograniczonych zasobów do wymogów tych planów. Obejmie to podjęty na nowo nacisk na konieczność globalnego i sieciowego podejścia do odstraszania i działań bojowych.

Po szóste, Departament musi zbadać łączenie elementów komponentów czynnego i rezerwowego, w sposób najbardziej odpowiedni dla strategii. W ostatniej dekadzie Gwardia Narodowa i Siły Rezerwowe konsekwentnie

demonstrowały gotowość i możliwość wniesienia trwałego wkładu w bezpieczeństwo narodowe. Obecne i przyszłe wyzwania, wobec których stoją Stany Zjednoczone, będą wymagać dalszego wykorzystywania Gwardii Narodowej i Sił Rezerwowych. Oczekiwane tempo operacji w czasie następczej dekady będzie znaczącą siłą napędową w określeniu odpowiedniego łączenia KC/KR i poziomu gotowości KR.

Po siódme, w okresie przejściowym wychodzenia z Iraku i zmniejszania zaangażowania w Afganistanie podejmiemy dodatkowe kroki w celu zachowania i budowania połączonych sił na podstawie najnowszych osiągnięć w zakresie sieciowych działań bojowych, w których siły te ostatecznie staną się rzeczywiście współzależne. Ten imperatyw będzie kształtował wiele departamentowych działań, od ustanowienia wymagań dotyczących prowadzenia walk do sposobu łącznego szkolenia naszych sił zbrojnych.

Wreszcie, w dostosowywaniu naszej strategii i towarzyszącej jej wielkości sił zbrojnych Departament podejmie wszelkie wysiłki, aby utrzymać odpowiednią bazę przemysłową i nasze inwestycje w naukę i technologię. Będziemy także wspierać innowacyjność w koncepcjach operacyjnych. W ostatnim dziesięcioleciu Stany Zjednoczone oraz ich sojusznicy i partnerzy koalicyjni dostali surową lekcję i zastosowali nowe operacyjne podejścia do zwalczania terroryzmu, partyzantki, a także do wspierania sił bezpieczeństwa w różnych obszarach działań bojowych, działając najczęściej w środowiskach morskich i powietrznych niebędących przedmiotem sporu. Dlatego należy wykonać podobną pracę, aby zapewnić, że Stany Zjednoczone oraz ich sojusznicy i partnerzy są zdolni do działania w środowisku A2/AD, cybernetycznym i innych operacyjnych środowiskach będących przedmiotem sporu. W tym celu Departament będzie zarówno wspierał kulturę zmiany, jak i rozważnie obchodził się ze swoim „ziarnem siewnym”, bilansując ograniczenia wymuszone naciskami w dziedzinie zasobów z imperatywem podtrzymania zasadniczych strumieni innowacyjności, które mogą przynieść znaczące długoterminowe korzyści.

## **Wnioski**

Stany Zjednoczone stoją w obliczu istotnych wyzwań, które wymagają silnych, sprawnych i posiadających odpowiednie zdolności sił zbrojnych,

których działania są harmonizowane z innymi elementami potencjału narodowego USA. Nasza globalna odpowiedzialność jest znacząca: nie stać nas na niepowodzenie. Równowaga między dostępnymi zasobami a naszymi potrzebami w dziedzinie bezpieczeństwa nigdy nie była bardziej delikatna. Decyzje dotyczące sił zbrojnych i programu, podjęte przez Departament Obrony, będą zgodne ze strategicznym podejściem opisanym w tym dokumencie, który ma zapewnić spełnienie przez nasze siły zbrojne oczekiwań stawianych przez *Strategię Bezpieczeństwa Narodowego USA* na poziomie dopuszczalnego ryzyka.